

172. Liden Hilla hun ganger i Kammerset ind.

171

Moderato.

(Folkesang.)

Johanne Fenger.

p dolce

1. Li-den Hil - la hun gan-ger i Kam-mer-set ind. In-gen ved min

Sorg u - den Gud. Og hen - de rin - der man - gen Taa - re paa

Kind. Men den er ik - ke til, hvem jeg kan kla - ge mi - ne Sor - ger.

2. Og det var i Vaar, da det spired paa ny,
da kom der en fremmed Sangfugl til vor By.
3. Ej søgte den Skoven, hvor andre Fugle slaar,
den vilde kun flyve omkring min Faders Gaard.
4. De andre Byens Piger dem ænsed den ej,
den vilde kun slaa sine Triller for mig.
5. Langt skønnere Fugle har flagret for min Dør,
men fejrere Toner jeg aldrig hørte før.
6. Og al mit Hjertes Længsel i Dvale og i Skjul,
den vaktet til Live af den fremmede Fugl.
7. Og, mens mit Øre lytted til den vekslende Sang,
min hele fulde Sjel ved Tonerne hang.
8. I al den grønne Sommer de Toner var min Lyst,
med eet saa tav de stille ved den gulnende Høst.
9. Jeg lytted ved Morgen, jeg lytted ved Kvæld,
men da var Fuglen rejst uden mindste Farvel.
10. Af egen god Vilje den fløj jo herhen,
hvo skulde den vel hindre fra at rejse igen?
11. Dog havde den sunget for mit Hjerte saa ømt,
at om igen at skilles det havde aldrig drømt.
12. Men tyst, som den kom, var den fløjet af Sted,
og al mit Hjertes Længsel den havde taget med.
13. Paa Mark og Skov ligger nu Vinteren haard,
dog skal den atter frydes ved den vaagnende Vaar.
14. Men aldrig kommer Vaaren tilbage i mit Bryst;
thi aldrig kommer Fuglen, som rejste i Høst.
15. Liden Hilla hun græder den lange Vinternat;
Gud trøste den, som sidder af Vennen sin forladt.